

Siffror är ett sätt för mig att ordna upp tillvaron

berättar Inger Åkerström

_ När jag blir dålig sätter jag igång och löser problem med siffror. Det ger ro i hjärnan.

Jag frågar om Inger alltid känt till sin matematiska begåvning.

_ Jag var duktig i matematik i skolan. Jag är en ordningsmänniska och siffror är för mig ett sätt att ordna upp tillvaron.

Inger Åkerström kan se tillbaka på en lång och framgångsrik bana som egen företagare inom revisorsbranschen.

Hon förklarar att detta med att se siffrorna falla på plats ger en känsla av lugn.

_ Matematik är logik, de visar hur allt hänger ihop.

Som en röd tråd genom vårt samtal finns Ingers behov av att ständigt vara ”den duktiga flickan”. Som mellanbarn i en vanlig arbetarfamilj är det kanske lätt att få den rollen.

_ Det var ingen lätt barndom, säger Inger kort.

Föräldrarna skildes då hon var 12 och hon fick en styvpappa på 23 år.

Inger fick arbeta på kontor på Siemens som elev från att hon var 14 för att hjälpa till med ekonomin.

_ Jag hade 300 kronor i månaden, var fysiskt stark och fick ofta arbeta över, något som jag i dag vet var förbjudet för så unga anställda.

Inger gifte sig och såg hur drömmen om att kunna stanna hemma med barnen låg inom räckhåll. Hon och maken började bygga hus i Bålsta.

Men när huset var halvklart träffade maken en yngre kvinna och lämnade Inger med två små barn och ett halvfärdigt hus.

Inger skaffade sig ett halvtidsarbete som kontorist, barnen fick daghemsplatser och hon byggde med "mycket tårar och svordomar" klart huset i Bålsta.

_ Jag som hade svurit att aldrig lämna mina barn på dagis, nu var jag ändå där.

Inger skrattar till, det var tuffa ekonomiska år:

_ Än i dag vägrar mina barn att äta torskrom, blodpudding och ravioli.

Inger beslutade sig efter fyra år för att läsa vidare och genomföra den utbildning som föräldrarna inte tyckt att hon behövde när hon växte upp.

Det blev högstadiet och senare ekonomiskt gymnasium. På kvällstid slutförde Inger också en högskoleutbildning i företagsekonomi.

Efter flera års arbete på olika revisionsfirmor tyckte Inger Åkerström att det var dags att starta egen firma.

_ På utbildningarna till revisorsyrket fanns endast män. Nu anställde jag bara kvinnor på mitt företag.

Det gick bra, efter två år hade Inger fem anställda.

_ Vi hade väldigt gott rykte, kunderna stod i kö, vi hade massor med jobb.

Inger gifte om sig. Men under en resa som hon och maken gjorde till Tanzania drabbades hon av två blodförgiftningar på varandra.

_ I tre månader var jag hemskt sjuk.

Det var e-coli bakterier som gått rakt ut i blodomloppet och höll på att slå ut allt; lever, lungor, njurar - alla organ.

I början på 90-talet konstaterades också att Inger fått diskbråck i nacken. Utan smärtstillande och Diklofenaker under 15 års tid fungerade det inte. Kanske ligger det bakom den levertumör hon har att brottas med i dag.

När pensionen närmade sig fick en av de anställda som Inger lärt upp köpa företaget för en symbolisk summa.

_ Men min efterträdare sålde nästan genast hela företaget till en av de största revisionsfirmorna i landet.

Inger kände sig sviken.

_ Jag vill inte säga "det var mitt livsverk", men strängt taget var det ju det.

I dag fortsätter Inger sitt yrke, men på ideell basis.

_ Det är fortfarande samma utmaning fast jag inte tjänar några pengar.

Inger känner sig stolt över att hon klarade sig och barnen igenom allt.

_ Men när jag hör talas om "klassresa" undrar jag vad det är.

- _ Jag fick en gång inbjudan att som företagare delta i en fest i Blå Hallen.
- Men att glänsa med cocktailglas i märkeskläder har Inger inte mycket till övers för.
- _ Hur kan människor tycka att de är bättre för att de har en prislapp på sig?
- _ Det hänger på varje människa att klara upp sitt, det är vad man presterat i sitt liv som räknas.

Eva Lidén

Idag finns inte Inger Åkerström längre kvar i livet. Hon avled för några år sedan. En person som gjorde starkt intryck på oss i Kvinnohistoriska Föreningen.